

Åren November Stormen 1872 i den ströta i minneminne i A. Skåne. Skänkaren tog en min-
ten alla af sjön. Det var den gärdgen Simen h: o hemm reppnerades, hemmen böta om glad
af anjona. En skryppolus i S. hem i en sijn gjde på stadt, en äggen Tammis v: o li, som lig:
kamma kastades under en "fiskeriget" - T.T.

1864

Detta passerade den 13 November 1872.

Varvel för arv. St. 1

En man den starka stormen bröt ut, då om oratten mellan Hf. 2 a. b. så
hormoner en karls person, gände upp till fiskare Nils Larsjons hus, huset är på
Tosterups, äger i närheten af Njbro fiskeläge ligger genast intill sjön, om en öld onyk.
et klart mänsklig skaker mycket i hela kroppen, går så rundt om huset en 4 gånger,
sänpps till ett annat hus, som ligger nära intill, tar ett tag i dörrlåset där, om en kvack.
er ej på där, de hör ej heller något, folket är uppte så att flera personer sågs honom, en
kvinnas befor ämnar, som såg detta, om en ^{gick} N. Larsjon ut o skulle se efter vad det kan
de vara för en person om de fortsätter han att springa allt vad tygget källa kunde, omot
Njbro. Det hade de redan börjat att låsa, om en så en liten tid efteråt, till tagu stormen
så som allting för, att någon kammars något sådant, ja sjön går upp omot Kring hela
huset, o vattnet stormar in omofant, så folket omste rymska af huset, allting flöt in
i stugan, som var löst, kreaturen de stodo i vattnet ja vattnet stormade in omofant så
det var en farlig syn att skåda.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sjörä Sjörä

En fiskare Lars Maj vid Njbro, något före den här ofram beskrifna tidens står en natt
vid sjön, jemte en kamrat till honom, o drar en nät för att fånga fiske af olika slag, och
han står vid båten trötter sin arm, som det heter i fisker, då honom en helt ung mycket
vacker kvinna o ställer sig jemte honom vid båten, intet ett ord af ingu dem, om en han ha
de hört att när något sjörä uppenbarade sig, så ville de ha något han kastade sina sjö
vantar ut honom, så försvar han litet kastigt som han stormar, om en när det blir dags
så ser han ofta på den skone platsen, och då finner han den om, om en den andra var bort.

Obs! H. Lybe Leon Svant konst bruket

Skone Lars Maj några år förutigen var han o kelsade på koseu ensarn kunde
kvinnas, denna hade hos sig för till fallet en gammal gubbe, som var en af dem, som
kallades för kloka, han kunde omalite så kallade härposseri, gubben gärdt, o
Maj går under tiden bort o tittar i enbete som är hans, dandig går på en tylla läsa
så i denna, den var omid vid stil allt ihop, när han bät en stund, så stormar fram
en liten fyppling omid röd befordrad komad, den om stormar efter den andra, börjar
o snapper i honom till slut bli hela rummet fullt om små fypplingar, o när
omandem, som är ute, han hämmar på sig att det intet är rätt fatt där in, om om hans
bete, då går han genast om o gaf dem dys, als ätning, då blif Maj fri, om fiske
till detta visning, vad skulle den där.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Den vinter hunden

2. 2.
För många år sedan i en fiskars stuga under Tosterups gård i närheten af Kjöbro, bor en fiskars Nils Lundberg, ätsjövärdentill, vid de södra fönstret, som vid vintertiden om kvällen en mycket stor svart hund, ja mycket stor skilde båda fram fötterna på fönstret ö glödde in i stugan, hade till och med mycket röda ögon och gap, men ingen gick ut ö när han så där stött ö glötte en tid, så försvar han, ja detta hade passerat i många år förut, i den föregående ägarstid, om man har detta helt och hållet upplöst.

Troll

I Lilla Kjöpinge, på Kronshäussonens bestället är i denna dag är, och har varit kommit mycket stora ätthögar (bakkar) som de gamla i den gamla tiden talade om att varje jul afton, så lyftes dessa bakkar, och de dansades där af en del omask så kallade troll, äfven om talades att dessa läte onttyg sådant som begagnas vid bakt, jernvärl att de läte brod af folkens dänomkring, men detta lär ha passerat för cirka 200 år sedan.

Den lilla mannen på vägen

Omkring 1840 talet, hade en arrendator Olav Andersson arrenderat Häriads skrifvare bestället i Lilla Kjöpinge, och då kom förut nämnde O. S., gånge ut vägen, som ligger intill dessa bakkar en vinter natt, men vid mycket klart måne sken, kom från Tosterups gård en herra, ö möter en liten karls person som inte ville gå af vägen för O. S., men han skulle slå till den där karlen, som i stället för han sig en sållan knag så han varmlätsjörens ända, och när han kom upp på stegen så så på honom en parligt stor karl stå vid sin sida, han gaf sig äfven i dispytt med honom, men när han kom till ^{hans} skulle lägga sig så var han af orred förståndet, så de måste skaffa folk för att hålla honom, och han ställde en lång tid efter detta.

Spök

Spöken

I Lilla Kjöpinge på Tosters gård brukade Prostén Eriksson själv denna tid detta passera, det var vid pass 1860, han hade 3 st. drungar, ättblann ättentill, med vard en ene, 3 st. pigor i sin tjänst hade 2de par hästar, 1 st. ox, och en ängs hö, Tosters gård var gäst, men till Kjöpska, ö Kjöpskogård, med en man skilde detta ut, med en grund för folk att gå ättentill, en vinter natt mitt i vintern på en af pigorna så att alla deras 4 st. hästar, 2 st. gräa, 2 st. svarta äro ut ö springor på gård, en af pigorna springer gäst ö håller på drungarna att hästarna äro lösa, äro ut ö springor, vi seso gäst på ö skall ut ha hästarna in, men då springer de genom grunden in på Kjöpskogård med 10 vansk i vändret den ene bakt efter den andra, då går vi för ö ser i stället, alla hästarna springer ut i sina spillet upp ö ättentill om

Detta skedd 1860 då jag jinte den förut nämnde student
 Carlsson arrande Wallbäck, vi oro på hemväg från en resa i Högstads
 ginge öfver Skogstorp mansar komma så till Skaboga till Holmra går-
 den där vi skulle passera öfver en bro, detta äro mitt i högsommaren vill
 1/2 eller 1 tidig på natten, när vi oro öfver bron kommer 2 st. rödbrotti-
 ga halvar, genast kaste oss, hakt i hel, dessa gylla oss en half
 timmes tid alle hakt efter, om skatera ville då att vi skulle köra halfr
 vana till hakt igen, om jag afrådde detta, när vi så godt en tid äro
 öf om halvarna, om vi des ställe gingo 2 st. gräs katter, öf om de
 hakt efter precis som halvarna, om de jinte och äro när de ville till
 slut oro öf om de församma. Slut.

Skaboga Skogstorp

Stora Sköpinge den 28 April 1916.

Lars Hjertensson
 Sköpinge rädda ledamot.

Ingestads hd
 Rieksnäs län

St. Sköpinge tillhör numera Herrstads hd, Malmöhus län.

Detta har passerat vid pass 1800 tolet, en farfar till underhållna
 med namnet Tom Nilsson i St. Höjnings by, han hade varit i Kallua by ö hult för
 ett par omor, gulle ej derifrån för en ordnatt. Så i den gamla tiden fanns ingen
 bro, öfver Kallua ä, utan där hördes öfver i ett va, som de kallade det, så låg där
 ett spång öfver änn, som folk gulle öfver, med en sten som på båda sidor, om
 spånget när han kom till den östra sidan af åkanten, låg för ett par mycket stora
 en gäddor just i brynet af änn, så stora så de någde vid pass ett gammalt träp,
 eller i nu varande 8 u 9 hg, om han gjorde ingenting vid dessa luter, så fingo ligga
 i fred öre för honom, om då han vid pass en tredtiofannan derifrån, så hörd
 han en som slår upp ett sållant gäddkratt, så han sent af båda öfver detta.
 Han fortsätter vägen emot sitt hem, komman så halfvägs vill en bruktä kallad
 Traps högs kaskin, där ser han en blåkild kalf springa emott honom omstrax
 i öadret, fort sätter så allspinge så länge han ser sig om. Ett stycke där
 för fram et vigen vid fallen by, där är ett stort härr, där mitt i härr
 står en karl stor som en vanlig mask, han tillar ju för denna underhållna han
 går, om under tiden också han så han blir orinist. Rubbele så lång som
 en vanlig maniska, härrät ligger utmed vägen, det var ett mycket vackert man
 sken om natten. Han kan hade ingen öfverhet af alle detta smått, så när
 han kom hem, tala ej det ringaste om något för änn dagen der för.

II

Detta har hänt år 1850 då en far och sän fallen Carl Andersson, sånn
 Anders Höjnings bon, komman hördade ifrån Ötraps gård, komman så till
 Kallabäckin, mellan Öfraby och Murka Tjärar, där hörs i ett vad / stort
 vatten, just där går di se en vit häst stå mitt i vatten, ö dricka oaf brudet, om
 gulben hö, och läsa, som ingenting, om när di komman ett litet stycke där.
 Du får di se en hel rad om vit orjolsäcker alle utmed vägen, sånn ville di
 di skulle ta en orjolsäcke för di ors ju så vite ö vakra, så han tyckte det var
 sent af orst att di skulle ställa, om fallen ville ingenting utan hörd sine
 gårde, om dagen efter vill gulle dagshus för sanna skulder en man
 med namnet Storm kom gånde med en stor vinter mössa, som sent
 af blänkta mycket han ropade honom om om han skulle i till,
 Anders blev om det samma mycket sjuk yrade, så di måste vaku
 ö hålla vakt öfver honom.